

Број на Службен весник: /

Датум на објава на Службен весник: /

Број на одлука на Уставен суд (У.бр.): /

МЕЃУНАРОДНА КОНВЕНЦИЈА ЗА УКИНУВАЊЕ НА СИТЕ ФОРМИ НА РАСНА ДИСКРИМИНАЦИЈА

Државите членки на оваа конвенција,

Сметајќи дека Повелбата на Обединетите нации се заснова врз принципите на достоинството и еднаквоста на сите луѓе и дека сите држави членки се обврзале да дејствуваат, заедно и посебно, во соработка со Организацијата, заради постигнување една од целите на Обединетите нации да го развиваат и поттикнуваат општото и фактичкото почитување на правата на човекот и основните слободи за сите, без оглед на расата, полот, јазикот или верата,

Сметајќи дека Универзалната декларација за правата на човекот одредува дека сите луѓе се раѓаат слободни и еднакви по достоинството и правата и дека секој може да располага со сите права и со сите слободи наведени во неа, без никаква разлика, особено со оглед на расата, бојата или националното потекло,

Сметајќи дека сите луѓе се еднакви пред законот и дека имаат право на еднаква законска заштита од било каква дискриминација и од секое поттикнување на дискриминација,

Сметајќи дека Обединетите нации го осудија колонијализмот и секое вршење сегрегација и дискриминација поврзани со него, во која и да било форма и место каде постојат, и дека Декларацијата за давање независност на колонијалните земји и народи од 14 декември 1960 година (Резолуција 1514 (XV) на Генералното собрание) ја потврди и свечено прокламира потребата за неговото брзо и безусловно завршување,

Сметајќи дека Декларацијата на Обединетите нации за укинување на сите форми на расна дискриминација, од 20 ноември 1963 година (Резолуција 1904(XVIII) на Генералното собрание) свечено ја потврдува потребата од брзо елиминирање на сите форми и сите појави на расна дискриминација низ светот и за обезбедување разбирање и почитување на достоинството на човечката личност,

Убедени дека секоја доктрина на супериорност заснована врз расна разлика е научно погрешна, за морална осуда, социјално неправедна и опасна и дека нема оправдување за расната дискриминација, ниту теоретски ниту практично, било каде,

Повторно потврдувајќи дека дискриминацијата помеѓу луѓето врз основа на расата, бојата или етничкото потекло претставува пречка за пријателските и мирољубивите односи помеѓу народите и дека може да го наруши мирот и безбедноста помеѓу народите, и хармонијата на граѓаните кои живеат во иста држава,

Убедени дека постоењето на расни бариери е неприфатливо за идеалите на секое човечко општество,

Загрижени од појавите на расна дискриминација се уште присутни во некои делови од светот, како и од владините политики базирани на расна супериорност или омраза, како што е политиката на апартеид, сегрегација или одвојување,

Решени да ги усвојат сите неопходни мерки за брзо укинување на сите форми и појави на расна дискриминација и да ги спречат и да се борат против расистичките доктрини и практики, за да

го поттикнат разбирањето помеѓу расите и да изградат меѓународна заедница слободна од сите форми на расна сегрегација и расна дискриминација,

Имајќи ја предвид Конвенцијата за дискриминацијата во областа на вработувањето и занимањата што ја усвои Меѓународната организација на трудот во 1958 година и Конвенцијата против дискриминацијата во образованието што ја усвои Организацијата на Обединетите нации за просвета, наука и култура, во 1960 година,

Посакувајќи да ги применат принципите наведени во Декларацијата на Обединетите нации за укинување на сите форми на расна дискриминација и да обезбедат што е можно побрзо усвојување на практичните мерки со таа цел,

Се договорија за следното:

ПРВ ДЕЛ

Член 1

1. Во оваа Конвенција изразот “расна дискриминација” претставува секое разликување, исклучување, ограничување или давање првенство базирани врз основа на расата, бојата, потеклото, националното или етничкото потекло со цел или со ефект да го понишат или да го компромитираат признавањето, уживањето или вршењето, под еднакви услови, на правата на човекот и основните слободи на политичко, економско, социјално и културно поле или во секоја друга област на јавниот живот.

2. Оваа Конвенција не се применува на разликувањето, исклучувањето, ограничувањето или давањето на првенство што го спроведува државата членка на Конвенцијата помеѓу нејзини државјани и лица што не се нејзини државјани.

3. Ниедна одредба од оваа Конвенција не може да се толкува како да ги нарушува на кој и да било начин законските одредби на државите членки на Конвенцијата во поглед на народноста, државјанството или приемот во државјанството, под услов овие одредби да не дискриминираат ниедна народност.

4. Посебните мерки донесени единствено заради обезбедување соодветен напредок на одредени расни или етнички групи или индивидуалци на кои им е неопходна заштита која е потребна заради гарантирање на уживање и остварување на правата на човекот и основните слободи под еднакви услови не се сметаат како мерки на расна дискриминација, под услов истите да не предизвикаат одржување на различни права за различни расни групи и да не се одржуваат во сила и по постигнувањето на целите поради кои овие мерки биле преземени.

Член 2

1. Државите членки ја осудуваат расната дискриминација и се обврзуваат со сите соодветни средства и без одлагање да ја спроведуваат политиката на укинување на сите форми на расна дискриминација и да го поттикнуваат разбирањето помеѓу сите раси, и за таа цел:

а) секоја држава членка се обврзува да не стори никакво дело на расна дискриминација или да не врши расна дискриминација против лица, групи на лица или институции и да обезбеди почитување на оваа обврска од страна на сите јавни власти и јавни, национални и локални органи;

б) секоја држава членка се обврзува да не ја поттикнува, брани или поддржува расната дискриминација што ја спроведуваат други лица или организации;

в) секоја држава членка треба да преземе ефикасни мерки за разгледување на владините, национални и локални политики и за измена, укинување или поништување на секој закон и секој пропис со кој се воведува или одржува расната дискриминација таму каде што постои;

г) секоја држава членка треба со сите соодветни средства вклучувајќи ги, доколку го бараат тоа околностите, и законските мерки, да ја забрани расната дискриминација што ја спроведуваат лица, групи или организации, како и да ја сузбие;

д) секоја држава членка се обврзува да помага, кога тоа е соодветно, повеќерасни интеграционистички организации и движења и други средства за укинување на пречките помеѓу расите, како и да се бори против се што ја зајакнува расната поделба.

2. Државите членки ќе преземат, ако го бараат тоа околностите, во социјалната, економската, културната и во другите области, посебни и конкретни мерки за соодветно обезбедување на развојот или заштита на некои расни групи или поединци што им припаѓаат на овие групи заради гарантирање, на еднакво и целосно уживање на правата на човекот и основните слободи. Овие мерки не можат во никој случај да имаат за резултат одржување на нееднакви или различни права за различни расни групи, откако ќе се постигнат целите поради кои биле преземени овие мерки.

Член 3

Државите членки особено ја осудуваат расната сегрегација и апартејдот и се обврзуваат на териториите под нивна јурисдикција да ги спречат, забранат и укинат сите практики од оваа природа.

Член 4

Државите членки ја осудуваат секоја пропаганда и сите организации што се раководат од идеите или теориите на супериорност на некоја раса или група на лица од извесна боја или извесно етничко потекло или што се обидуваат да оправдаат или поддржат било каква форма на расна омраза или дискриминација и се обврзуваат да ги усвојат, без одлагање, позитивните мерки што имаат за цел да укинат секое поттикнување на таква дискриминација или на секое дело на дискриминација, и за таа цел, водејќи сметка за принципите наведени во Универзалната декларација за правата на човекот и за правата изречно наведени во членот 5 од оваа Конвенција, тие особено се обврзуваат:

а) да го прогласат за кривично дело секое ширење на идеите засновани врз расна супериорност или омраза, секое поттикнување на расна дискриминација како и сите дела на насилство или поттикнување на насилство, насочено против некоја раса или група лица од друга боја или друго етничко потекло, како и помагање расистички активности, вклучително и нивно финансирање;

б) да ги прогласат за незаконити и да ги забранат организациите и активностите на организирана пропаганда и секој друг вид пропагандна активност што поттикнуваат расна дискриминација и што ја помагаат, како и да изјават дека учеството во овие организации или во нивните активности е кривично дело;

в) да не им дозволат на јавните власти, ниту на јавните институции, национални или локални, да поттикнуваат расна дискриминација или да ја помагаат.

Член 5

Согласно основните обврски наведени во членот 2 од оваа Конвенција, државите членки се обврзуваат да ја забранат и да ја укинат расната дискриминација во сите нејзини форми и да му гарантираат на секој право на еднаквост пред законот без разлика на расата, бојата или националното или етничкото потекло, особено во поглед на уживањето на следните права:

- а) правото на еднаква постапка пред судовите и пред секој друг судски орган;
- б) правото на безбедност на лицата и на заштита од државата против насилство и телесно наштетување, било од страна на владини службеници, било од друго лице, група или институција;
- в) политичките права, особено правото на учество на избори, правото на глас и кандидатура - според системот на општото и еднакво право на глас, правото на учество во владата како и во управувањето со јавните работи, на сите нивоа, и правото на пристап, под еднакви услови, на јавни услуги;
- г) другите граѓански права, а особено:
- I) правото слободно да се движат и да одберат престојувалиште во границите на државата;
  - II) правото да ја напуштат секоја земја, вклучително и својата и правото да се вратат во својата земја;
  - III) правото на националност;
  - IV) правото на склучување брак и избор на брачниот другар; правото на секое лице на сопственост, како поединци или во заедница;
  - VI) правото на наследување;
  - VII) правото на слобода на мисла, совест и вера;
  - VIII) правото на слобода на мислење и изразување;
  - IX) правото на слобода на мирен собир и здружување;
- д) економските, социјалните и културните права, а особено: правото на работа, на слободен избор на работата, на правични и задоволителни услови за работа, на заштита во случај на невработеност, на еднаква заработка за еднаква работа, на правичен и задоволителен надомест;
- II) право на основање синдикати и членување во нив;
  - III) правото на стан;
  - IV) правото на јавно здравје, медицинска помош, социјално осигурување и користење на социјални услуги;
  - V) правото на образование и на стручно оспособување;
  - VI) правото на учество, под еднакви услови, во културни активности;
- ѓ) правото на пристап до сите места и служби, наменети за јавна употреба, како што се превозни средства, хотели, ресторани, кафеани, театри и паркови.

Член 6

Државите членки ќе му обезбедат на секое лице под нивна јурисдикција ефикасна заштита и правни лекови пред националните судови и пред другите државни надлежни органи против сите дела на расна дискриминација што, спротивно на оваа Конвенција, ги повредиле неговите човекови права и основни слободи, како и право да бара

од тие судови, праведен и соодветен надоместок или сатисфакција за штетата претрпена како резултат на таа дискриминација.

Член 7

Државите членки се обврзуваат да преземат итни и ефикасни мерки, особено во областа на наставата, образованието, културата и информациите со цел борба против предрасудите што водат кон расна дискриминација и помагање на разбирањето, толеранцијата и пријателството помеѓу народите, расните или етничките групи, како и унапредување на целите и принципите на Повелбата на Обединетите нации, Универзалната декларација за правата на човекот, Декларацијата на Обединетите нации за укинување на сите форми на расна дискриминација и оваа Конвенција.

ВТОР ДЕЛ

Член 8

1. Формиран е Комитет за укинување на расната дискриминација (во натамошниот текст: Комитетот) составен од осумнаесет експерти со висока морална позиција и препозната непристрасност, избрани од државите членки од редовите на своите државјани, а кои заседаваат во лично својство, водејќи сметка за праведната географска поделба и застапеноста на разни форми на цивилизација, како и на главните правни системи.

2. Членовите на Комитетот се избираат со тајно гласање од листата на кандидатите предложени од државите членки. Секоја држава членка може да предложи еден кандидат што ќе го избере од редовите на своите државјани.

3. Првиот избор ќе се одржи шест месеци по влегувањето во сила на оваа Конвенција. Најмалку три месеци пред датумот на секој избор, Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации им доставува писмо на државите членки повикувајќи ги да ги поднесат свои предлози во рок од два месеца. Генералниот секретар составува список на сите предложени кандидати, по азбучен ред, со означување на државите членки што ги предложиле и им го доставува на државите членки.

4. Членовите на Комитетот се избираат на состанокот на државите членки што го свикува Генералниот секретар во седиштето на Организацијата на обединетите нации. На тој состанок, на кој кворум сочинуваат две третини од државите членки, за членовите на Комитетот се избираат кандидатите што ќе добијат најголем број гласови и апсолутно мнозинство од гласовите на претставниците на државите членки што се присутни и гласаат.

5.

а) Членовите на Комитетот се избираат за мандат од четири години. Меѓутоа, мандатот на девет членови избрани на првото гласање им истекува по две години; веднаш по првиот избор претседателот на Комитетот ги извлекува со ждрепка имињата на овие девет членови;

б) Заради пополнување на упразнетите места, државата членка чиј експерт престанал да ја извршува функцијата член на Комитетот, именува друг експерт од редовите на своите државјани, што е предмет на одобрение од Комитетот.

6. Државите членки се одговорни за трошоците на членовите на Комитетот за периодот во кој тие ги извршуваат функциите во Комитетот.

Член 9

1. Државите членки се обврзуваат да му поднесат на Генералниот секретар на Организацијата на Обединетите нации заради разгледување од страна на Комитетот, извештај за законските, судските, административните или други мерки што ги усвоиле, а што им даваат дејство на одредбите од оваа Конвенција:

а) во рок од една година по влегувањето во сила на Конвенцијата за засегната држава и

б) потоа, секои две години, а освен тоа, секој пат кога ќе побара Комитетот. Комитетот може да побара дополнителни информации од државите членки.

2. Секоја година Комитетот му поднесува на Генералното собрание на Организацијата на Обединетите нации, преку Генералниот секретар, извештај за својата работа и може да дава предлози и препораки од општ карактер врз основа на разгледувањето на извештаите и информациите добиени од државите членки. Овие предлози и препораки од општ карактер ќе бидат пренесени до Генералното собрание заедно со забелешките од државите членки, ако има такви.

Член 10

1. Комитетот донесува свој правилник за работа.

2. Комитетот ги избира своите службеници со мандат од две години.

3. Секретаријатот на Комитетот го обезбедува Генералниот секретар на Организацијата на Обединетите нации.

4. Комитетот ги одржува редовно своите состаноци во седиштето на Организацијата на Обединетите нации.

Член 11

1. Ако една од државите членки смета дека друга држава членка не ги применува одредбите на оваа Конвенција, таа може да му го посочи истото на Комитетот. Комитетот потоа ја известува засегнатата држава членка за тоа. Во рок од три месеци, засегнатата држава му поднесува на Комитетот писмено објаснение или изјава за појаснување на прашањето и ако постојат, мерките за негово решавање кои биле преземени од таа држава.

2. Ако, во рок од шест месеци сметајќи од денот на приемот на иницијалниот допис од страна на засегнатата држава, не се реши прашањето на задоволителен начин за обете држави, по пат на двострани преговори или по пат на друга постапка со која располагаат, и едната и другата држава имаат право повторно да му го поднесат прашањето на Комитетот, упатувајќи му допис на Комитетот и на другата држава.

3. Комитетот е надлежен за решавање на прашањето што му е поднесено согласно став 2 од овој член, откако претходно се уверил дека биле иницирани и исцрпени сите расположиви правни лекови на внатрешното право според општопризнаените принципи на меѓународното право. Ова правило не се применува ако постапките по правните лекови ги надминуваат разумните рокови.

4. За секое прашање поднесено до него, Комитетот може да побара од државите членки да му ги дадат сите потребни дополнителни информации.

5. Кога Комитетот разгледува некое прашање согласно овој член, засегнатите држави членки имаат право да испратат претставник кој, без право на глас, ќе учествува во работата на Комитетот за целото време на разгледување на прашањето.

Член 12

а) Откако Комитетот ќе ги добие и детално разгледа сите неопходни информации, претседателот именува ад хок Комисија за помирување (во натамошниот текст: Комисијата), составена од пет лица кои може, но не мора да се членови на Комитетот. Членовите на Комисијата се именуваат со едногласна согласност на страните на спорот, а нивните услуги ќе бидат достапни за засегнатите држави, со цел постигнување на пријателско решение на прашањето, засновано врз почитувањето на оваа Конвенција.

б) Ако државите страни на спорот не постигнат спогодба за целосен или делумен состав на Комисијата во рок од три месеци, членовите на Комисијата, кои не добиле согласност од државите страни на спорот, се избираат од редовите на членовите на Комитетот, со тајно гласање, со двотретинско мнозинство од членовите на Комитетот.

2. Членовите на Комисијата заседаваат во лично својство. Тие не можат да бидат државјани на државите страни во спорот, ниту на држава што не е членка на оваа Конвенција.

3. Комисијата избира свој претседател и донесува свој правилник за работа.

4. Комисијата ги одржува своите редовни состаноци во седиштето на Организацијата на обединетите нации или на кое и да било друго соодветно место определено од Комисијата.

5. Секретаријатот предвиден во став 3 од членот 10 на оваа Конвенција исто така ги дава своите услуги на Комисијата секогаш кога некој спор помеѓу државите членки има за последица формирање на Комисија.

6. Сите трошоци на членовите на Комисијата еднакво ги поднесуваат државите страни на спорот врз основа на пресметката на Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации.

7. Ако е неопходно, Генералниот секретар е овластен да им ги плати трошоците на членовите на Комисијата пред да им ги надоместат државите страни на спорот, согласно ставот 6 од овој член.

8. Информациите добиени и разгледани од Комитетот, и се ставаат на располагање на Комисијата, која може да побара од засегнатите држави да и достават дополнителни потребни информации.

Член 13

1. Откако целосно ќе го разгледа прашањето, Комисијата подготвува и му поднесува на претседателот на Комитетот, извештај кој ги содржи нејзините заклучоци за сите фактички прашања во врска со спорот помеѓу страните, заедно со препораките што ги смета целесообразни за решавање на спорот на пријателски начин.

2. Претседателот на Комитетот и го доставува извештајот од Комисијата, на секоја држава страна на спорот. Овие држави го известуваат претседателот на Комитетот, во рок од три месеци, дали ги прифаќаат или не ги прифаќаат препораките содржани во извештајот на Комисијата.

3. По истекот на рокот предвиден во ставот 2 на овој член, претседателот на Комитетот им го доставува извештајот на Комисијата и изјавите од засегнатите држави членки, до другите држави членки на оваа Конвенција.

Член 14

1. Секоја држава членка може да изјави во секој момент дека ја признава надлежноста на Комитетот да ги прима и разгледува дописите на лица или на групи на лица под нејзина јурисдикција, кои тврдат дека се жртви на повреда од страна на таа држава членка во поглед на кое и да било право наведено во оваа Конвенција. Комитетот не прима ниеден допис кој се однесува на држава членка што не дала ваква изјава.
2. Секоја држава членка што ќе даде изјава согласно ставот 1 од овој член, може да формира или да определи орган, во рамките на својот национален правен поредок, што ќе биде надлежен да ги прима и разгледува претставките на лица или групи на лица под нејзина јурисдикција, кои тврдат дека се жртви на повреда на кое и да било право наведено во оваа Конвенција, а кои ги исцрпиле сите останати расположиви локални правни лекови.
3. Засегната држава членка ја упатува изјавата, дадена согласно ставот 1 од овој член, како и органот формиран или определен согласно ставот 2 од овој член до Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации, кој нејзина копија им доставува на другите држави членки. Изјавата може да се повлече секој момент по пат на соопштение што му се упатува на Генералниот секретар, но ова повлекување не се однесува на соопштенијата што веќе му се поднесени на Комитетот.
4. Органот формиран или определен согласно ставот 2 од овој член, треба да води регистар на претставки, а заверените копии на регистарот се депонираат секоја година кај Генералниот секретар на соодветен начин, но содржината на овие копии не се објавува јавно.
5. Ако не добие сатисфакција од органот што е формиран или определен согласно ставот 2 од овој член, подносителот на претставката има право, во рок од шест месеци, да се обрати до Комитетот по тоа прашање.
6.
  - а) Комитетот, на доверлив начин, со секој добиен допис ја запознава државата членка што наводно повредила некоја одредба од Конвенцијата, но идентитетот на лицето или на групата засегнати лица нема да се открие без изрично одобрение од тоа лице или од групата лица. Комитетот не прима анонимни дописи.
  - б) Во рок од три месеци, оваа држава му доставува по писмен пат на Комитетот објасненија или изјави што го разјаснуваат прашањето и ги наведува мерките биле преземени за решавање на ситуацијата, ако има такви.
7.
  - а) Комитетот ги разгледува сопштенијата водејќи сметка за сите информации што му ги поднеле заинтересираната држава членка и подносителот на претставката. Комитетот не ги разгледува дописите на подносителот на претставката додека не е сигурен дека тој ги искористил сите домашни расположиви правни лекови. Меѓутоа ова правило не се применува ако постапките по правните лекови ги надминуваат разумните рокови.
  - б) Комитетот ги упатува своите предлози и евентуални препораки на засегнатата држава членка и на подносителот на претставката.
8. Комитетот вклучува во својот годишен извештај кратка содржина на овие дописи, а каде што е соодветно и кратка содржина на објасненијата и изјавите на засегнатите држави членки и на своите предлози и препораки.
9. Комитетот е надлежен да ги врши функциите предвидени во овој член само ако најмалку десет држави членки на оваа Конвенција се обврзани со изјавите дадени согласно ставот 1 од овој член.

Член 15

1. Во очекување на остварувањето на целите на Декларацијата за давање независност на колонијалните земји и народи, содржана во Резолуцијата 1514 (XV) на Генералното собрание на Организацијата на обединетите нации од 14 декември 1960 година, одредбите од оваа Конвенција во ништо не го ограничуваат правото на претставка што на овие народи им го даваат другите меѓународни инструменти или Организацијата на обединетите нации или нејзините специјализирани агенции.

2.

а) Комитетот формиран согласно ставот 1 од членот 8 на оваа Конвенција ја прима копијата на претставките што доаѓаат од органите на Организацијата на обединетите нации, а кои се занимаваат со прашањата во непосредна врска со принципите и целите на оваа Конвенција, го изразува мислењето и дава препораки во врска со примените претставки при разгледувањето на претставките на жителите на териториите под старателство или на неавтономните територии или на секоја друга територија врз која се применува Резолуцијата 1514 (XV) на Генералното собрание, во врска со прашањата споменати во оваа Конвенција, а што им се поднесени на решавање на овие органи;

б) Комитетот ја прима од надлежните органи на Организацијата на обединетите нации копијата на извештаите за законските, судските, административните или други мерки во непосредна врска со принципите и целите на оваа Конвенција што административните сили ги примениле на териториите споменати во точката а) од овој став, и изразува мислење и им дава препораки на овие органи.

3. Комитетот во своите извештаи до Генералното собрание вклучува краток преглед на претставките и извештаите што ги примил од органите на Организацијата на обединетите нации, како и свои мислења и препораки по прашањата на овие претставки и извештаи.

4. Комитетот упатува молба до Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации да му ги достави сите податоци што се однесуваат на целите на оваа Конвенција со кои располага по прашањето на териториите споменати во став 2 (а) од овој член.

Член 16

Одредбите од оваа Конвенција поврзани со решавањето на спорови или жалби се применуваат и во другите постапки за решавање на споровите или жалбите по прашањето на дискриминацијата предвидена во основните инструменти на Организацијата на обединетите нации и нејзините специјализирани агенции или во усвоените конвенции и не ги спречуваат државите членки да применат други постапки за решавање на спорови согласно со општите или посебните меѓународни спогодби што ги обврзуваат.

ТРЕТ ДЕЛ

Член 17

1. Оваа Конвенција е отворена за потпишување на секоја држава членка на Организацијата на Обединетите нации или на членка на која и да било нејзина специјализирана агенција, на секоја држава членка на Статутот на Меѓународниот суд на правдата, како и на секоја друга држава што Генералното собрание на Организацијата на обединетите нации ќе ја повика да стане членка на Конвенцијата.

2. Оваа Конвенција подлежи на ратификација, а ратификационите инструменти се депонираат кај Генералниот секретар на Организацијата на Обединетите нации.

Член 18

1. Кон оваа Конвенција може да пристапи секоја држава спомената во ставот 1 од членот 17 на Конвенцијата.
2. Пристапувањето влегува во сила со депонирање на инструментот за пристапување кај Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации.

Член 19

1. Оваа Конвенција влегува во сила триесеттиот ден од денот на депонирањето кај Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации на дваесет и седмиот ратификационен инструмент или на инструментот за пристапување.
2. За секоја држава што ќе ја ратификува оваа Конвенција или што ќе и пристапи по депонирањето на дваесет и седмиот ратификационен инструмент или на инструментот за пристапување, оваа Конвенција влегува во сила триесеттиот ден од денот на депонирањето од страна на оваа држава на ратификациониот инструмент или на инструментот за пристапување.

Член 20

1. Генералниот секретар на Организацијата на Обединетите нации ќе го прими текстот со резервите што ќе бидат ставени во моментот на ратификувањето или пристапувањето и ќе им го соопшти на сите држави членки на оваа Конвенција или кои би можеле да станат членки. Секоја држава што ќе стави приговор на резервите ќе го извести Генералниот секретар, во рок од деведесет дена сметајќи од денот на ова соопштение, дека не ја прифаќа оваа резерва.
2. Никаква резерва што не е во согласност со предметот и со целта на оваа Конвенција нема да биде одобрена, како ниту онаа резерва што би имала за резултат да ја ограничи работата на кој и да било орган што е формиран со оваа Конвенција. Се смета дека резервата е некомпатибилна или ограничувачка, ако најмалку две третини од државите членки на Конвенцијата достават приговор против неа.
3. Резервите можат да се повлечат во секој момент по пат на соопштение упатено до Генералниот секретар. Соопштението влегува во сила од денот на неговиот прием.

Член 21

Секоја држава членка може да ја откаже оваа конвенција по пат на писмено соопштение упатено до Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации. Отказот влегува во сила по истекот на периодот од една година, сметајќи од денот кога Генералниот секретар го примил ова соопштение.

Член 22

Секој спор помеѓу две или повеќе држави членки во врска со толкувањето или примената на оваа Конвенција, што нема да се реши по пат на преговори или по постапките изречно предвидени со оваа Конвенција, се изнесува, на барање на која и да било од страните на спорот, пред Меѓународниот суд на правдата за да решава за него, освен ако страните на спорот не се договорат за друг метод на решавање на спорот.

Член 23

1. Секоја држава членка може да упати во секој момент барање за ревизија на оваа Конвенција по пат на писмено соопштение упатено до Генералниот секретар на Организацијата на Обединетите нации.
2. Генералното собрание на Организацијата на Обединетите нации, решава за мерките што треба да се преземат во врска со ова барање, ако постојат такви.

Член 24

Генералниот секретар на Организацијата на Обединетите нации ги известува сите држави наведени во ставот 1 на членот 17 од оваа Конвенција за:

- а) потписите ставени на оваа Конвенција и за ратификационите инструменти и за инструментите за пристапување депонирани согласно членовите 17 и 18;
- б) датумот на влегувањето во сила на оваа Конвенција согласно член 19;
- в) дописите и изјавите примени согласно членовите 14, 20 и 23;
- г) отказите соопштени согласно членот 21.

Член 25

1. Оваа Конвенција чиј кинески, англиски, француски, руски и шпански текст се подеднакво веродостојни, се депонира во архивата на Организацијата на Обединетите нации.
2. Генералниот секретар на Организацијата на обединетите нации доставува заверени копии од Конвенцијата до сите држави што и припаѓаат на која и да било категорија спомената во ставот 1 од членот 17 на Конвенцијата.